

Історія бджолиного вулика

Анатолій Григорук

Усі знають, що найкорисніша комаха на світі — бджола. Вона не тільки збирає цілющий мед, дає віск, лікувальну пергу. Бджола в час цвітіння опилює сади та городи. А без цього годі сподіватися на врожай.

Тим часом, у давнину домашніх бджіл не було. Були тільки дикі. Жили вони в дрімучих лісах, і за помешкання їм правили дупла дерев, земляні нори та розколини в скелях.

Щоб добути мед, людина руйнувала бджолині житла, і бджоли цілими роями гинули.

Згодом якийсь охочий до меду мудриголова надумав приручити бджіл. Адже мати мед під самісінькою хатою куди зручніше, ніж шукати його в дикій пущі. Повидовбував він у дерев'яних колодах дупла, переселив туди кілька диких роїв і заходився пасічникувати. Згодом і сусіди взялися за це принаadne діло. А далі й сусіди сусідів...

Треба однак сказати, що ці нехитрі бджолині оселі мало чим відрізнялися від тих, які дарувала бджолам сама природа. Тому й називали їх "дуплянками".

Поступово люди заводили дуплянок більше й більше. От тільки мед з них доводилось видобувати давнім способом — дуплянку розбивати й тим самим прирікати бджіл на загибель.

Поклав край такому жорстокому пасічникуванню один добросердий і винахідливий чоловік. Жив він в Україні, на Чернігівщині. А звали його Петро Іванович Прокопович. Він хоч і належав до заможного роду, але не гребував простою селянською працею. Тому купив собі шмат поля, викопав під житло землянку й завів невеличку пасіку. Петро Іванович не лише доглядав її. Він постійно спостерігав за таємничим бджолиним життям і розмірковував, як би то зробити так, щоб раз і назавжди захистити золотокрилок від лютої біди. Саме йому спало на думку злагодити зовсім новий, ще ніким не бачений вулик. Кажуть, усе геніальне — просте. Отож і витвір Петра Івановича нібито не являв нічого особливого. Відмінність його була в тому, що вулик накривався окремою накривкою. Коли випадала потреба перевірити, що діється в бджолиному помешканні, пасічник просто піднімав цю накривку й оглядав усе без будь-яких перешкод. Та найголовнішим було інше. Прокопович першим у світі почав вставляти у вулик рамки із вощиною. А це вже була придумка справді геніальна. Бо коли бджоли наповнювали медом стільники, то можна було спокійнісінько виийняти рамки, прокрутити на центрифугі — й одержати бджолиний дарунок без жодних клопотів і для пасічника, й для бджіл...

Нам не відомо, хто з людей першим додумався, як видобувати вогонь. Хто злагодив перше у світі колесо чи спустив на воду перший рукотворний пліт. Але ми напевне знаємо, хто подарував бджолам і всім бджолярам свій неоціненний вулик.